

ת"פ 26414/08/19 - מדינת ישראל נגד רועי חובבי ציון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26414-08-19 מדינת ישראל נ' חובבי ציון

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אילנה סיריס
נגד

הנאשם רועי חובבי ציון
ע"י ב"כ עו"ד אבי אחרק

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של עסקה אחרת בסם לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"), וכן בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

בהתאם לעובדות בהן הורשע, בתאריך 16.12.2018 בסמוך לשעה 02:40 בשירותי מועדון בתל אביב, נתן הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 0.99 גרם נטו, בתמורה ל-100 ₪ לאדם אחר איתו היתה לו היכרות מוקדמת. בנסיבות אלה, החזיק הנאשם בשתי שקיות נוספות של סם מסוכן מסוג קנבוס, לצריכתו העצמית, האחת במשקל של 4 גרם נטו והשנייה במשקל של כ-0.2 גרם.

בטרם נשמעו טיעונים לעונש ובהסכמת הצדדים, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

2. הנאשם בן 36, רווק ללא עבר פלילי. לאחר שרות צבאי, סיים הנאשם לימודי קופירייטינג וכיום עוסק בתחום באופן חלקי. לדבריו, החל להשתמש בסם מסוג קנאביס לאחר שחרורו מצה"ל באירועים חברתיים והגביר את השימוש בתקופות קשות. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו תוך שהסביר את ביצוע העבירה על רקע בקשת חברו להשיג סמים. מאז ביצוע העבירה, חדל הנאשם להשתמש בסמים, מסר בדיקות שתן נקיות משרידי סם, וצפוי להתחיל בלימודי תיווך נדל"ן בחודש אוקטובר 2021. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים או שוליים, אינו זקוק להתערבות טיפולית וכי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. לפיכך, הומלץ לנקוט בענישה שיקומית בדמות של"צ בהיקף של 250 שעות. בנוסף, שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם בשל התרשמותו כי הרשעה תיפגע באופן משמעותי וישיר בהתפתחותו המקצועית של הנאשם לאור פגיעה ביכולתו

להשתלב מקצועית בתחום תיווך הנדל"ן, אשר תפגע אף בדימויו העצמי.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירה, לנסיבות ביצועה ולמדיניות ענישה. אשר להמלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, סברה ב"כ המאשימה כי במקרה הנדון לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעה והדגישה בטיעוניה כי אין כל אינדיקציה לנזק קונקרטי הצפוי לנאשם מעצם הרשעתו בעבירות. לאור עברו הפלילי הנקי של הנאשם, גילו הצעיר, נטילת האחריות על ביצוע העבירות וחיסכון בזמן שיפוטי, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ולהשית עליו 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן קנס כספי. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

4. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות האירוע המתייחסות לעבירת עסקה אחרת לחבר ברף נמוך ביותר. לגבי נסיבותיו של הנאשם, ציין את הודייתו במיוחס לו, הסתבכותו היחידה עם החוק במקרה זה וכן את התרשמות שירות המבחן מהנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מההרשעה לאור רצונו לעסוק בתיווך נדל"ן. לפיכך, ולאחר שהפנה לפסיקה, עתר ב"כ הנאשם לביטול ההרשעה תוך אימוץ המלצת שירות המבחן. לאחר השלמת טיעונו, היפנה ב"כ הנאשם להוראות חוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המתווכים**"), וכן צירף אישור לפיו הנאשם הוזמן לבחינה בדיני מתווכים במקרקעין ליום 20.04.2021.

5. הנאשם טען כי נטל אחריות על ביצוע העבירות ומבין את הפסול שבמעשיו. לדבריו, בשנה האחרונה החליט לבצע שינוי בחייו, למד תיווך נדל"ן עם חבר ואמור לגשת לבחינות ביום 20.4.21. לפיכך, טען כי יגרם לו נזק רב כתוצאה מהרשעה וביקש להימנע מהרשעתו.

דין והכרעה

סוגיית אי הרשעה

6. בחינת סוגיית ביטול הרשעה פלילית קודמת לבחינת הענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (רע"פ 2327/19 **גוז מרסלו אדוארדו נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8 ו-11 (19.5.2019)). בנוסף, הנסיבות הנבחנות בעת קביעת מתחם העונש ההולם אינן מתייחסות לנסיבות האישיות של הנאשם, לעומת הצורך בבחינת בעת דיון בסוגיית אי הרשעה.

לפיכך, אדון תחילה בשאלה האם מדובר במקרה חריג בו יש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

7. סוגיית אי הרשעה נבחנת בהתאם לשני התנאים המצטברים שנקבעו ב**הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב (3) 337 (1997)): סוג עבירה המאפשר לוותר על ההרשעה וכן פגיעה חמורה בשיקום הנאשם מעצם הרשעתו. הליך זה יוחד למקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם נוצר פער קיצוני בין עוצמת פגיעת

ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה. בנוסף, נקבע כי על הנאשם לבסס בראיות את טענתו לפגיעה חמורה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, וכי אין די בטענה כללית לפיה "ככל הנראה" ייגרם נזק (רע"פ 1240/19 **עופר לוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 (24.03.2019) והאסמכתאות המפורטות שם, (להלן: "**ענין לוי**")). עוד נקבע, כי אין להידרש לאפשרויות תאורטיות, על פיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד (ע"פ 8528/12 **אלירן צפורה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 והאסמכתאות שם (3.3.2013); רע"פ 54/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.1.2015); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013)).

8. נסיבות מקרה זה מצויות ברף נמוך ביותר של עבירת אספקת סם והחזקת סם לצריכה עצמית, הן מבחינת סוג הסם, כמותו, התמורה שניתנה עבורו, והן בשל הרקע של אספקה בין מכרים בגירים. יחד עם זאת, אספקת סם היא עבירה מסוג פשע אשר המחוקק קבע בצידה עונש מרבי של עשרים שנות מאסר, מבלי שביצע הבחנה בינה לבין מידת העונש המרבי לעבירות נוספות הקבועות באותה הוראת חוק ובהן סחר, יבוא ויצוא של סם מסוכן. חומרת עבירות הפצת הסמים ופגיעתן הרעה, אף בנסיבות קלות אלה, אינה מאפשרת את סיום ההליך ללא הרשעה, כפי שניתן ללמוד מהתייחסות כב' בית המשפט העליון למעורב זוטרי בעבירת סיוע לסחר בסם, עבירה לגביה קבע המחוקק מחצית העונש:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הכרוכה בהפצת סמים מסוכנים ועל הצורך להכות בכל אחת מחוליות הפצת הסם", גם כאשר מדובר בשותף זוטרי בלבד (ע"פ 4484/05 גונן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] בפסקה 6 (8.8.2006). בנסיבות אלה, אינני סבור כי מתקיים התנאי הראשון המאפשר להימנע מהרשעה, ולפיכך המקרה דנן אינו נמנה על המקרים החריגים המאפשרים להגיע לתוצאה זו"

(רע"פ 1623/14 **סיראג גבארה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (1.4.2014)).

ראו עוד לעניין זה: שני מקרי אספקת סם מסוג חשיש בתמורה ל-50 ₪ לקטינות - רע"פ 2309/21 **מקסים ז'גסטיבסקי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 8-9 (8.04.2021) (להלן: **ענין ז'גסטיבסקי**); מקרה של עסקה אחרת וניסיון סחר בסם - רע"פ 1183/18 **דולב ששון נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (21.3.2018).

9. ב"כ הנאשם הגיש פסק דין בו נמנע בית משפט השלום מהרשעה בגין שתי עבירות תיווך לסחר בסם, ובו הפניה לשני מקרים נוספים אשר הסתיימו ללא הרשעה. מדובר בהחלטות שניתנו בבתי משפט השלום, כאשר פסיקת בית המשפט העליון בסוגיות דומות היא המנחה את הדרך בה יש לנקוט במקרה זה (אפנה עוד, באותו ענין, לשני מקרים של תיווך לסחר בסם בהיקף נמוך - רע"פ 2657/12 **חוסאם שואהנה נ' מדינת ישראל** (23.05.2012)).

10. למעשה, די בכך שאחד התנאים המצטברים אינו מתקיים, על מנת לדחות את העתירה לביטול הרשעת הנאשם. בבחינת למעלה מן הצורך, אציין כי אף התנאי המצטבר השני אינו מתקיים במקרה זה.

ב"כ הנאשם טען כי הרשעתו עלולה לפגוע בעיסוק עתידי בתיווך בנדל"ן, זאת בהתבסס על סעיף 5 (א)(4) לחוק המתווכים הקובע את אחד התנאים לקבלת רשיון תיווך כדלקמן:

"הוא לא הורשע בעבירה שפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה אין הוא ראוי לשמש מתווך במקרקעין".

ראשית, מדובר בתחום אשר הנאשם טרם החל לעסוק בו, הודיע לשרות המבחן כי נרשם לאחרונה ללימודים הצפויים להתחיל בחודש אוקטובר 2021, ורק בעת טיעוניו לעונש ציין כי בכוונתו להיבחן לשם קבלת רשיון תיווך כבר בחודש אפריל 2021.

מכאן, אין מדובר בנאשם אשר עוסק בתחום מסוים או אף הצביע על סיום לימודים בתחום מסוים, וטיעונו הוא אפשרות תאורטית בלבד לפגיעה בו. לענין זה אפנה לפסיקה המפורטת בסעיף 7 לעיל וכן לקביעה כי אין די אף ב"מידת ודאות קרובה לנזק" (אשר כלל לא הוכחה במקרה הנדון):

"בראש ובראשונה אבקש להתייחס לטענה, לפיה "די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי" כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם. גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם פסיקתו של בית משפט זה, לפיה יש להצביע על כך שהרשעתו של הנאשם תביא "לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו", ולבסס טענות אלה בתשתית ראייתית מתאימה"
(רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (10.11.2014)).

שנית, חוק המתווכים אליו היפנה ב"כ הנאשם, מותיר לגורם מקצועי את שיקול הדעת האם להימנע ממתן רשיון תיווך בשל סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה. שיקול דעת זה יש להפעיל לאחר עריכת שימוע (סעיף 5(ג) לחוק המתווכים), כאשר ההחלטה נתונה לביקורת שיפוטית ככל החלטה מנהלית. את היקף שיקול הדעת הרחב הנתון לאותו גורם ניתן ללמוד מהוראת סעיף 5(א)(5) לחוק המתווכים המאפשר קבלת רשיון תיווך לאדם אשר סיים לרצות מאסר בפועל שישה חודשים בטרם הגשת בקשתו לקבלת רשיון:

"אם הוא נידון לעונש מאסר בפועל, הוא סיים לשאת את עונשו שישה חודשים לפחות לפני הגשת הבקשה לרישיון".

בהתחשב בחשיבות שראה המחוקק לאפשר לגורם המקצועי הממונה את הפעלת שיקול הדעת במתן רישיון תיווך לאדם שהורשע בפלילים, אני מוצא כי אין לפעול בדרך שתימנע קבלת מידע זה מאותו גורם מוסמך:

"הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשרותו לעסוק במקצוע מסוים מן הראוי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים"
(רע"פ 5018/18 בוגזלו נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 1746/18 פלהיימר נ' מדינת ישראל (26.4.2018)).

שלישית, אף אם היה עולה בידי הנאשם להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית בו, דוגמת עיסוקו כמתווך בעל רשיון וסכנה כי אותו רשיון ישלל ממנו, היה מקום לתת משקל מכריע לשיקול הדעת של הגורם המוסמך: **"אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולתו של המבקש לשמש מתווך" (ההדגשה אינה במקור, א.ק.) או מדביר, יש להותיר את הדין בדבר בידי הגורם המוסמך.**

הדבר עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על כשירותו לעסוק במקצוע מסוים הטעון רישוי, מן הראוי כי הדבר יהיה גלוי בפני גורמי הרישוי המוסמכים בעניין
(ענין לוי, פסקה 8).

11. אשר להמלצת שירות המבחן לבטול הרשעת הנאשם בשל חשש כי יפגע דימויו העצמי נוכח ההרשעה, מדובר בסוגיה אשר נדונה ונדחתה באופן מפורש על ידי בית המשפט העליון כנימוק לביטול הרשעה (רע"פ 9042/17 **היאם עאבד נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (27.12.2017); רע"פ 5261/18 **רחמים דוידוף נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (12.7.2018)).

לפיכך, כאשר הנאשם לא עמד אף באחד מהתנאים המצטברים הנדרשים לשם ביטול הרשעתו, אני קובע כי ההרשעה תעמוד על כנה.

קביעת מתחם ענישה

12. עבירת ביצוע עסקה אחרת בסם מסוכן מהווה חלק ממעגל הפצת הסמים, כאשר מבצעי עבירות אלה הם חוליה בשרשרת המספקת את הסם למשתמשים בו. פגיעת סמים מסוכנים היא בעלת רבדים רבים, ולפיכך הפסיקה שבה וקראה להחמיר את הענישה כנגד מרכיביה השונים של שרשרת הפצת הסם. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עוסקת בעבירות סחר בסם מסוג קנאביס בכמויות משמעותיות מהכמות המזערית המיוחסת לנאשם במקרה זה, אשר הורשע בעבירת אספקת סם. יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, לבין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 5 (9.10.2016); ע"פ 1323/13 **רך חסן נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (5.6.2013)). הפסיקה הנוהגת משקפת מנעד רחב של עבירות אספקת סם מסוכן, מסוגים שונים, בכמויות משתנות, בתמורה כזו או אחרת ובנסיבות שונות. כך, בענין ז'גסטיבסקי הוטלו חודשיים מאסר בעבודות שרות תוך מתן דגש משמעותי לכך שהנאשם סיפק סם מסוג חשיש לשתי **קטינות** וכן לכך שמדובר היה בשני מקרים. לעומת זאת, במקרה הנדון מדובר במקרה בודד של אספקת סם מסוג קנאביס במשקל מזערי, פחות מגרם אחד, עבור 100 ₪, לבגיר איתו לנאשם היכרות מוקדמת, וכן בהחזקת סם דומה בכמות קטנה ביותר לצריכה עצמית, במהלך אותו אירוע. שילוב העבירות בנסיבות אלה מחזק את טיעון ב"כ הנאשם לגבי הרקע האישי והחברי של אספקת הסם במהלך בילוי. נסיבות אלה אינן דומות לנסיבות הפסיקה שהוצגה בפני ואין יכולות להיכלל בגדר מתחם הענישה לו עתרה המאשימה, במיוחד בשל הצורך לתת לנסיבות ביצוע העבירה משקל משמעותי בעת קביעת מתחם העונש ההולם (ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזיי נ' מדינת ישראל**, פסקה 25 (15.01.2014)).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר מותנה לצד של"צ משמעותי ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל. בנוסף, יש מקום להטלת קנס כספי, מאסר מותנה וכן פסילת רישיון נהיגה על תנאי.

העונש המתאים

13. הנאשם בן 36 וזו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות, הביע חרטה

וחסך בזמן שיפוטי. כמו כן, נתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. משקל נוסף יש לתת להתרשמות שירות המבחן מאדם נורמטיבי, נעדר דפוסים עברייניים או שוליים אשר ההליך המשפטי מהווה הרתעה עבורו. הצטברות נתונים אלה מציבה את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו של"צ למשך 300 שעות, בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן. בית המשפט הבהיר לנאשם את משמעות צו השל"צ, האפשרות לחידוש ההליך וענישה ככל שלא יעמוד בתנאי הצו.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלושה חודשים, וזאת על תנאי שמשך שנתיים מהיום לא יעבור עבירה על פקודת הסמים.
- ה. קנס בסך 500 ₪ או יום מאסר תמורתו.
- ו. סך של מאה ₪ שנתפס - יחולט. מכשיר טלפון יוחזר לידי הנאשם. ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ד אייר תשפ"א, 26 אפריל 2021, במעמד הצדדים.